

til at få udleveret en prøve af kulturen. Det foreskrives således, at prøve ikke skal udleveres til nogen, som i medfør af lov eller bestemmelser fastsat ved lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. Bestemmelsen er indsat i loven for at slå fast, at tredjemand ikke med hjemmel i patentlovens offentlighedsregler har ret til at få udleveret prøve af en mikroorganisme, som han ifølge særlovgivningen ikke må befatte sig med.

Endvidere kan en prøve heller ikke udleveres til nogen, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Endelig har bestemmelserne til følge, at danske myndigheder, uanset at en prøve er udleveret af en international deponeringsmyndighed, kan hindre, at prøven udleveres til nogen i Danmark, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Bestemmelserne tager således højde for det forhold, at der ikke i særlovgivningen findes noget direkte forbud mod at befatte sig med mikroorganismer, men at denne på trods heraf anses for farlig, og at de derfor skal iagttages særlige forholdsregler i forbindelse med denne.

Den, som ifølge bestemmelsen ikke kan få udleveret en prøve af kulturen, kan indgå aftale med andre, som er berettiget til at befatte sig med organismen, om at få udleveret en prøve med henblik på undersøgelse.

Af de grunde, som er anført i de almindelige bemærkninger, foreslås det i et nyt stk. 7, at ansøgeren kan begære, at en prøve fra en deponeret kultur i tidsrummet, efter akterne er gjort tilgængelige, og indtil ansøgningen er fremlagt eller endelig afgjort uden at have været fremlagt, kun kan udleveres til en særlig sagkyndig.

Har ansøgeren fremsat en sådan begæring, kan en prøve uanset bestemmelsen i stk. 6 ikke udleveres til enhver i dette tidsrum. Industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om fristen for fremsættelse af et sådant krav, og om hvem der kan udpeges som særlig sagkyndig.

I stk. 8 foreslås indsat en bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Til nr. 9 (§ 28, stk. 3)

Den foreslåede tilføjelse er indsat af hensyn til artikel 150 i Den europæiske Patentkonvention, hvori det bestemmes, at internationale patentansøgninger – hvorved der forstås ansøgninger i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgå-

ede Patentsamarbejdsstraktat – der indleveres i henhold til den nævnte traktat, kan behandles af Den europæiske Patentmyndighed i overensstemmelse med de regler, der findes i konventionens artikler 151–58. En international ansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal således anses for at være en europæisk ansøgning.

Under hensyn hertil henvises til lovforslagets bestemmelser vedrørende europæisk patent.

Til nr. 10 (§ 31)

Paragraffen indeholder bestemmelser om videreførelse af en international patentansøgning i Danmark. Der er i disse bestemmelser foreslået en række lempelser.

I stk. 1 er kravet til ansøgeren om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning ophævet. Til videreførsel af en international ansøgning kræves herefter alene indbetalt den fastsatte afgift samt indleveret en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning. I de tilfælde hvor den internationale ansøgning er affattet på dansk, kræves dog indleveret en genpart af ansøgningen, da myndigheden ellers ikke vil blive gjort bekendt med ansøgningen, som følge af forslaget om ophævelse af kravet om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning.

Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter ansøgeren – i de tilfælde hvor den internationale nyhedsundersøgende myndighed har afstået fra at udarbejde nyhedsundersøgelserapport – inden for en frist på 2 måneder skal opfylde bestemmelserne i stk. 1 for at opretholde ansøgninger for Danmark, foreslås ophævet. Den almindelige frist i stk. 1 på 20 måneder finder således også anvendelse i disse tilfælde. Ændringen indebærer, at videreførelsesfristen i hovedparten af disse tilfælde bliver længere, end hvad der er tilfældet efter den gældende bestemmelse.

Det nye stk. 2, er herefter identisk med paragraffens nuværende stk. 3.

Stk. 3 indeholder en ny bestemmelse om en yderligere frist på 2 måneder til – mod erlæggelse af en tillægsafgift – at indlevere en oversættelse af den internationale patentansøgning. Baggrunden for indførelsen af denne yderligere frist, der forudsætter, at den fastsatte afgift er betalt rettidigt i overensstemmelse med stk. 1 og 2, er at give patentansøgeren en rimelig frist til at udarbejde en oversættelse af ansøgningen, der ofte er meget omfattende. For at reglerne ikke kompliceres unødigt og dermed medfører retstab for ansøgeren,